

عنوان مقاله:

زمان انتظار مسافران اتوبوس در مناطق غیر مرکزی شهر تهران

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس مهندسی حمل و نقل و ترافیک ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

جلیل شاهی - دانشیار گروه مدیریت و برنامه ریزی حمل و نقل، دانشکده عمران، دانشگاه

ثمر سعدی نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت و برنامه ریزی حمل و نقل، دانشکده عمران،

خلاصه مقاله:

گسترش سیستم های حمل و نقل همگانی و ترغیب مردم به استفاده از آن می تواند نقش به سزایی در کاهش ازدحام ترافیک و افزایش دسترسی ها داشته باشد. از آنجا که اتوبوس شهری رایج ترین وسیله حمل و نقل همگانی در اغلب شهرهای ایران است، ارتقا کیفیت سرویس اتوبوس به گونه ای که بتواند با وسیله نقلیه شخصی رقابت کند، ضروری است. تحقیقات نشان میدهد در استفاده از اتوبوس، زمان سپری شده در ایستگاه ها یا زمان انتظار، نامطلوب ترین بخش سفر برای مسافران است. این مساله می تواند برای متصدیان حمل نقل همگانی به عنوان معیار عمده ای در بهبود کیفیت سرویس اتوبوسرانی و کاهش فاصله آن با وسیله نقلیه شخصی، مورد توجه و استفاده قرار گیرد. وجود یک زمان بندی مناسب که منجر به کاهش زمان انتظار می شود، به شدت بر رضایت کاربران اثر گذار بوده و برای مدیریت سیستم نیز می تواند مهم باشد. وجود یک زمان بندی قابل اعتماد، باعث می شود مسافران زمان رسیدن خود را به ایستگاه تنظیم کنند و در نتیجه زمان انتظار کمتری را تجربه نمایند. در این تحقیق، مدلی با استفاده از داده های حاصل از آمارگیری در تعدادی از ایستگاه های اتوبوس شهر تهران برای نشان دادن زمان انتظار مسافران در ایستگاه های اتوبوس مناطق غیر مرکزی شهر ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

اتوبوس، زمان انتظار، مسافر، زمان بندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/39713>

